

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 562/2006

ze dne 15. března 2006,

kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob
(Schengenský hraniční kodex)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Přijetí opatření podle čl. 62 odst. 1 Smlouvy, která zajistí, aby osoby při překračování vnitřních hranic nebyly kontrolovány, je součástí cíle Unie vytvořit prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb osob, jak je stanoven v článku 14 Smlouvy.
- (2) V souladu s článkem 61 Smlouvy má být vytvoření prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, doprovázeno dalšími opatřeními. Takovým opatřením je společná politika týkající se překračování vnějších hranic, jak je stanovena v čl. 62 odst. 2 Smlouvy.
- (3) Přijetí společných opatření pro překračování vnitřních hranic osobami a pro ochranu vnějších hranic by mělo odrážet schengenské *acquis* začleněné do rámce Evropské unie, zejména příslušná ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ⁽²⁾ a Společnou příručku ⁽³⁾.

- (4) Pokud jde o ochranu vnějších hranic, je vytvoření „společného souboru“ právních předpisů, především konsolidací a rozvojem *acquis*, jednou ze základních složek společné politiky v oblasti řízení vnějších hranic, jak ji definuje sdělení Komise ze dne 7. května 2002 s názvem „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“. Tento záměr byl zahrnut do „Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“, schváleného Radou dne 13. června 2002 a potvrzeného Evropskou radou na jejích zasedáních v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003.

- (5) Definice společných pravidel týkajících se pohybu osob přes hranice nezpochybňuje ani nemá vliv na právo volného pohybu, jež požívají občané Unie a jejich rodinní příslušníci a státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, na které se na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie.

- (6) Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolenému přístěhovalectví a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, veřejné zdraví a mezinárodní vztahy členských států.

- (7) Hraniční kontroly by se měly provádět takovým způsobem, aby byla plně respektována lidská důstojnost. Ochrana hranic by se měla provádět profesionálně a s úctou a měla by být přiměřená sledovaným cílům.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. února 2006.

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽³⁾ Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 97. Společná příručka naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 2133/2004 (Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 5).

- (8) Ochranu hranic tvoří pouze kontroly osob na hraničních přechodech a ostraha mezi hraničními přechody, ale také analýza rizik pro vnitřní bezpečnost a analýza hrozeb, které mohou mít vliv na bezpečnost vnějších hranic. Je proto nezbytné stanovit podmínky, kritéria a prováděcí pravidla, jimiž se budou řídit kontroly na hraničních přechodech a ostraha hranic.

- (9) K zamezení nadměrně dlouhé čekací době na hranicích je třeba přijmout opatření, jimiž se v případě mimořádných a nepředvídaných situací zmírní kontroly na vnějších hranicích. Systematické opatřování dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka je při zmírnění kontrol nadále povinné. Umožňuje s jistotou určit datum a místo překročení hranice, aniž by se muselo ve všech případech zjišťovat, zda byla provedena všechna požadovaná opatření pro kontrolu cestovního dokladu.
- (10) Pro zkrácení čekacích dob pro osoby požívající právo Společenství na volný pohyb by měly být všude tam, kde to okolnosti umožňují, zřízeny ve všech členských státech na hraničních přechodech oddělené pruhy označené jednotnými tabulemi. Oddělené pruhy by měly být zřízeny na mezinárodních letištích. Pokud to členské státy považují za vhodné a okolnosti to dovolují, měly by členské státy zvážit zřízení oddělených pruhů na námořních a pozemních hraničních přechodech.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby kontrolní postupy na vnějších hranicích nepředstavovaly významnou překážku obchodu a vzájemné společenské a kulturní výměny. Z toho důvodu by měly nasadit odpovídající počet pracovníků a zdrojů.
- (12) Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy jmenovat vnitrostátní útvar či útvary odpovídající za plnění úkolů ochrany hranic. Pokud v jednom členském státě za tuto oblast odpovídá více než jeden útvar, měla by mezi nimi existovat těsná a nepřetržitá spolupráce.
- (13) Operativní spolupráci a vzájemnou pomoc členských států v oblasti ochrany hranic by měla řídit a koordinovat Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Tímto nařízením nejsou dotčeny kontroly prováděné v rámci obecných policejních pravomocí a bezpečnostních kontrol osob, které jsou totožné s kontrolami, které se provádějí na vnitrostátních letech, možnosti členských států provádět mimořádné kontroly zavazadel v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3925/91 ze dne 19. prosince 1991 o vyloučení kontroly a formalit u příručních a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství ⁽²⁾ a vnitrostátní právní předpisy o nošení cestovních dokladů nebo průkazů totožnosti nebo požadavek, aby osoby oznamovaly úřadům svou přítomnost na území daného členského státu.
- (15) Členské státy by také měly mít možnost dočasně znovuzavést ochranu vnitřních hranic v případě závažné hrozby pro svůj veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost. Pro takové dočasné znovuzavedení ochrany hranic by měly být stanoveny podmínky a postupy, aby se zajistila výjimečná povaha takového opatření a dodržování zásady proporcionality. Rozsah a trvání dočasně znovuzavedené ochrany vnitřních hranic by se měly omezit na nejmenší míru nutnou jako reakce na takovou hrozbu.
- (16) V prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, by mělo znovuzavedení ochrany vnitřních hranic zůstat výjimkou. Opatření na ochranu hranic by se neměla provádět a neměly by se zavádět formální úkony jen z důvodu překračování hranice.
- (17) Měl by se stanovit postup, který Komisi umožní upravit některá prováděcí pravidla, kterými se řídí ochrana hranic. V takových případech by měla být opatření potřebná k provedení tohoto nařízení přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (18) Měl by se také stanovit postup, který umožní členským státům oznamovat Komisi změny jiných prováděcích pravidel, kterými se řídí ochrana hranic.
- (19) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení pravidel vztahujících se na přeshraniční pohyb osob, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (20) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Mělo by se používat v souladu se závazky členských států v oblasti mezinárodní ochrany a zásady nenavrácení.
- (21) Odchylně od článku 299 Smlouvy jsou jedinými územími Francie a Nizozemska, na která se toto nařízení vztahuje, jejich evropská území. Nejsou jím dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, vymezená Dohodou o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenský *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, mělo by se Dánsko rozhodnout v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (23) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (24) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Islandu a Norska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Takové opatření je uvedeno ve výměně dopisů mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o výborech, které jsou nápomocny Evropské komisi při výkonu její výkonné moci ⁽³⁾, připojené k uvedené dohodě.
- (25) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/849/ES ⁽⁴⁾ a 2004/860/ES ⁽⁵⁾.
- (26) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Švýcarska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Takové opatření je uvedeno ve výměně dopisů mezi Společenstvím a Švýcarskem, připojené k uvedené dohodě.
- (27) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁶⁾. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (28) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽⁷⁾. Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (29) První věta článku 1, ustanovení čl. 5 odst. 4 písm. a), hlava III a ta ustanovení hlavy II a příloh tohoto nařízení, která se týkají Schengenského informačního systému (SIS), představují ustanovení, která navazují na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a zásady

Tímto nařízením se stanoví neprovádění opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnitřní hranice mezi členskými státy Evropské unie.

Stanoví se jím pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Evropské unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „vnitřními hranicemi“
 - a) společné pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

- b) letiště členských států pro vnitřní lety,
- c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná trajektová spojení;
2. „vnějšími hranicemi“ pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic, a jejich námořní hranice a letiště, říční přístavy, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;
3. „vnitřním letem“ veškeré lety výhradně z území nebo na území členského státu bez přistání na území třetí země;
4. „pravidelným trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z dopravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;
5. „osobami požívajícími právo Společenství na volný pohyb“:
- a) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu a na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ⁽¹⁾,
- b) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci bez ohledu na státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;
6. „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a na kterou se nevztahuje bod 5 tohoto článku;
7. „osobami, jimž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetí země, který je veden v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) podle článku 96 schengenské úmluvy a pro účely uvedeného článku jako osoba, které má být odepřen vstup;
8. „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;
9. „ochranou hranic“ činnost vykonávaná na hranici v souladu s tímto nařízením a pro účely tohoto nařízení výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici nebo na úkon překročení této hranice, a to bez ohledu na jakékoliv jiné důvody, sestávající z hraničních kontrol a z ostrahy hranic;
10. „hraničními kontrolami“ kontroly prováděné na hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, včetně jejich dopravních prostředků a předmětů, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo jeho opuštění;
11. „ostrahou hranic“ ostraha hranic mezi hraničními přechody a ostraha hraničních přechodů mimo stanovenou provozní dobu, aby se zabránilo osobám vyhýbat se hraničním kontrolám;
12. „kontrolou ve druhé linii“ další kontrola, již lze provádět na zvláštním místě mimo místa (v první linii), kde se kontrolují všechny osoby;
13. „příslušníkem pohraniční stráže“ jakýkoliv veřejný činitel, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy přidělen na hraniční přechod nebo na hranice nebo do bezprostřední blízkosti takové hranice a který plní úkoly ochrany hranic v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními právními předpisy;
14. „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;
15. „povolením k pobytu“
- a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí ⁽²⁾,
- b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt anebo opětovný vstup na jeho území, s výjimkou povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl;
16. „výletními loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem obsahujícím turistické činnosti v různých přístavech a které běžně nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se během cesty;
17. „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel pro sportovní nebo turistické účely;
18. „pobřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití plavidel, která se vracejí každý den nebo do 36 hodin do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovala v přístavech nacházejících se v třetí zemi;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

19. „hrozbou pro veřejné zdraví“ každá nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezen v Mezinárodním zdravotním řádu Světové zdravotnické organizace, a jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států.

Článek 3

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby překračující vnitřní nebo vnější hranice členských států, aniž jsou tím dotčena:

- a) práva osob požívajících právo Společenství na volný pohyb,
- b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky.

HLAVA II

VNĚJŠÍ HRANICE

KAPITOLA I

Překračování vnějších hranic a podmínky vstupu

Článek 4

Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překračovat pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby. Na hraničních přechodech, které nejsou otevřeny 24 hodin denně, je provozní doba jasně uvedena.

Členské státy oznámí Komisi seznam svých hraničních přechodů v souladu s článkem 34.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

- a) v souvislosti s rekreačními plavbami nebo pobřežním rybolovem,
- b) námořníkům, kteří se vyloďují na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, v němž kotví jejich loď, anebo v přilehlých obcích,
- c) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno vnitrostátními právními předpisy, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států,
- d) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídaného stavu nouze.

3. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v odstavci 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 5

Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí

1. Pro pobyty, jejichž délka nepřekročí za období šesti měsíců dobu delší než tři měsíce, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:

- a) mají platný cestovní doklad nebo doklady, které je opravňují k překročení hranice,
- b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni⁽¹⁾, ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu,
- c) zdůvodní účel a podmínky předpokládaného pobytu a mají zajištěny dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jejich přijetí, nebo jsou schopni si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,
- d) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup,
- e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

2. V příloze I je uveden příkladný seznam podkladů, o něž může příslušník pohraniční stráže požádat státního příslušníka třetí země, aby ověřil splnění podmínek vymezených v odst. 1 písm. c).

3. Prostředky pro obživu se posuzují podle délky a účelu pobytu a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotyčném členském státě nebo v dotyčných členských státech, stanovenými pro levné ubytování, které se násobí počtem pobytových dní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3).

Členské státy oznámí Komisi referenční částky, které stanovily, v souladu s článkem 34.

Posuzování dostatečných prostředků pro obživu se může zakládat na hotovosti, cestovních šecích a kreditních kartách, které má státní příslušník třetí země v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích pro obživu mohou být také sponzorská prohlášení, pokud jsou taková prohlášení upravena vnitrostátními právními předpisy, a pokud bude státní příslušník třetí země pobývat u hostitele, rovněž záruky od hostitele tak, jak jsou upraveny vnitrostátními právními předpisy.

4. Odchylně od odstavce 1:

- a) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo zpětného víza vydaného jedním z členských států, nebo je-li to nezbytné, obou dokladů, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo zpětné vízum vydal, pokud jejich jména nejsou na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup, vedeném členským státem, jehož vnější hranice zamýšlí překročit, a pokud není tento záznam doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.
- b) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) uvedeného odstavce a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s nařízením Rady (ES) č. 415/2003 ze dne 27. února 2003 o udělování víz na hranicích včetně udělování takových víz projíždějícím námořníkům ⁽¹⁾.

Víza udělená na hranicích se zaznamenávají v seznamu.

Jestliže nelze doklad opatřit vízem, lze vízum mimořádně připojit na oddělený list vložený do dokladu. V takovém případě se použije jednotný vzor formuláře pro připojení víza, stanovený v nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal ⁽²⁾.

- c) Státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotýcného příslušníka třetí země vztahuje záznam podle odst. 1 písm. d), uvedomí členský stát, který mu povolí vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4.

KAPITOLA II

Ochrana vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 6

Provádění hraničních kontrol

1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně ctí lidskou důstojnost.

Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů jsou přiměřená cílům, které taková opatření sledují.

2. Při provádění hraničních kontrol nesmí příslušníci pohraniční stráže nikoho diskriminovat na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 7

Hraniční kontroly osob

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí příslušníci pohraniční stráže. Kontroly se provádějí v souladu s touto kapitolou.

Kontroly se též mohou týkat dopravních prostředků a předmětů v držení osob překračujících hranice. Provádějí-li se prohlídky, použijí se na ně právní předpisy dotýcného členského státu.

2. Všechny osoby podléhají minimální kontrole, jejímž účelem je zjištění totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Taková minimální kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti dokladu, který jeho oprávněného držitele opravňuje překročit hranici, a v ověření výskytu známek pozměnění nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků a nahlédnutím do příslušných databází k vyhledání informací výlučně o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladech.

Minimální kontrola podle prvního pododstavce je pravidlem pro osoby požívající právo Společenství na volný pohyb.

Při provádění minimálních kontrol osob požívajících právo Společenství na volný pohyb však příslušníci pohraniční stráže mohou – aniž by tak činili systematicky – nahlížet do vnitrostátních i evropských databází, aby zjistili, že daná osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob požívajících právo Společenství na volný pohyb na území dotýcného členského státu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES.

3. Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole.

a) Důkladné kontroly při vstupu sestávají z ověření podmínek vstupu vymezených v čl. 5 odst. 1 a případně dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti. To zahrnuje podrobné přezkoumání následujících aspektů:

- i) ověření, zda má státní příslušník třetí země doklad, který je platný pro překročení hranic a jemuž neskončila doba platnosti, a zda je k dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu,
- ii) důkladnou prohlídku cestovního dokladu, zda nenesе známky pozměňování nebo padělání,
- iii) kontrolu vstupních a výstupních razítek v cestovním dokladu dotyčného státního příslušníka třetí země, aby se porovnáním data vstupu a výstupu ověřilo, zda již daná osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,
- iv) ověření místa odjezdu a cíle dotyčného státního příslušníka třetí země a účelu jeho zamýšleného pobytu a v případě potřeby i kontrola odpovídajících podkladů,
- v) ověření, zda má dotyčný státní příslušník třetí země dostatečné prostředky pro obživu vzhledem k délce a účelu předpokládaného pobytu a na návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,
- vi) ověření, zda dotyčný státní příslušník třetí země, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech vedených v SIS a ve vnitrostátních souborech údajů, jakož i kroky, které mají být učiněny v důsledku existence záznamu.

b) Důkladné kontroly při výstupu sestávají:

- i) z ověření, že státní příslušník třetí země má platný doklad k překročení hranic,
- ii) z ověření cestovního dokladu, zda nenesе známky pozměňování nebo padělání,
- iii) podle možností z ověření, že státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států.

c) Kromě kontrol uvedených v písmeni b) však důkladné kontroly při výstupu mohou také sestávat z:

- i) ověření, že osoba má platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení (ES) č. 539/2001, ledaže je držitelem platného povolení k pobytu,
- ii) ověření, že osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,
- iii) nahlédnutí do záznamů o osobách a předmětech vedených v SIS a do sestav ve vnitrostátních souborech údajů.

4. Jsou-li k dispozici zařízení a požádá-li o to státní příslušník třetí země, provádějí se takové důkladné kontroly v neveřejném prostoru.

5. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, jsou o účelu a postupu takové kontroly informováni.

Tyto informace jsou k dispozici ve všech úředních jazycích Unie a v jazyce nebo jazycích země nebo zemí, které hraničí s dotyčným členským státem, a uvádí se v nich, že státní příslušník třetí země může požádat o sdělení jména nebo služebního identifikačního čísla příslušníků pohraniční stráže provádějících důkladnou kontrolu ve druhé linii, názvu hraničního přechodu a data překročení hranice.

6. Kontroly osob požívajících právo Společenství na volný pohyb se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.

7. Podrobná pravidla týkající se evidování informací jsou stanovena v příloze II.

Článek 8

Zmírnění hraničních kontrol

1. Hraniční kontroly na vnějších hranicích mohou být v důsledku mimořádných a nepředvídaných okolností zmírněny. Za takové mimořádné a nepředvídané okolnosti se považuje situace, kdy nepředvídatelné události vedou k takové intenzitě provozu, že i přes vyčerpání veškerých personálních, prostorových a organizačních zdrojů vzniká na hraničním přechodu nadměrně dlouhá čekací doba.

2. Jsou-li hraniční kontroly v souladu s odstavcem 1 zmírněny, mají hraniční kontroly na vstupu v zásadě přednost před hraničními kontrolami na výstupu.

Rozhodnutí o zmírnění kontrol činí příslušník pohraniční stráže velící na daném hraničním přechodu.

Takovéto zmírnění kontrol je pouze dočasné, je přizpůsobeno okolnostem, které si je vyžádaly, a zavádí se postupně.

3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, opatřují příslušníci pohraniční stráže v souladu s článkem 10 cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí razítkem na vstupu i na výstupu.

4. Každý členský stát předá jednou ročně Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku.

Článek 9

Oddělené pruhy a údaje na tabulích

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy, zejména na přechodech na svých vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět kontroly osob v souladu s článkem 7. Tyto pruhy se odliší tabulemi obsahujícími údaje stanovené v příloze III.

Členské státy mohou zříditi oddělené pruhy na svých námořních a pozemních hraničních přechodech a na hranicích mezi členskými státy, které neuplatňují článek 20, na společných hranicích. Pokud členské státy zřídí na těchto hranicích oddělené pruhy, použijí se tabule obsahující údaje stanovené v příloze III.

Členské státy zajistí, aby byly pruhy jasně označeny, včetně případů, kdy se podle odstavce 4 upouští od pravidel pro používání různých pruhů, aby se dosáhlo optimální úrovně proudění osob přes hranice.

2. a) Osoby požívající právo Společenství na volný pohyb jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A. Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B.
- b) Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B.

Údaje na tabulích uvedených v písmenech a) a b) mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

3. Na námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat provoz vozidel do různých pruhů pro osobní a nákladní automobily a autobusy pomocí značek podle přílohy III části C.

Údaje na těchto tabulích mohou členské státy případně upravit podle místní situace.

4. V případě dočasné nerovnováhy provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel o používání různých pruhů po dobu, která je nezbytná pro odstranění této nerovnováhy.

5. Úprava stávajících tabulí podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se dokončí do 31. května 2009. Pokud před tímto dnem členské státy vyměňují stávající tabule nebo umísťují tabule nové, dodržují údaje stanovené v uvedených odstavcích.

Článek 10

Opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích zemí otiskem razítka

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Vstupním nebo výstupním razítkem se opatřují zejména:

- a) doklady s platným vízem, které státnímu příslušníkovi třetí země umožňují překročit hranici,
- b) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, kterému je vízum vydáno členským státem na hranici,
- c) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, na kterého se nevztahuje vízová povinnost.

2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka při vstupu nebo výstupu.

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo Společenství na volný pohyb, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 směrnice 2004/38/ES, se opatřují razítkem při vstupu nebo výstupu.

3. Vstupním nebo výstupním razítkem se neopatřují:

- a) cestovní doklady hlav států a hodnostářů, jejichž příjezd je dopředu úředně ohlášen diplomatickou cestou,
- b) licence pilotů nebo osvědčení posádek letadel,
- c) cestovní doklady námořníků, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví,
- d) cestovní doklady posádky a cestujících na výletních lodích, kteří nepodléhají hraničním kontrolám podle bodu 3.2.3 přílohy VI,
- e) doklady umožňující překračovat hranice státním příslušníkům Andorry, Monaka a San Marina.

Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetí země upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě se vstup a výstup zaznamená na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu. Tento list se předá státnímu příslušníkovi třetí země.

4. Opatření týkající se opatřování dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

5. Státní příslušníci třetích zemí jsou pokud možno informováni o povinnosti příslušníků pohraniční stráže opatřovat jejich cestovní doklad otiskem razítka při vstupu a výstupu, a to i v případě zmírnění hraničních kontrol v souladu s článkem 8.

6. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do konce roku 2008 zprávu o fungování ustanovení o opatřování cestovních dokladů otiskem razítka.

Článek 11

Domněnka týkající se splnění podmínek délky pobytu

1. Není-li cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatřen otiskem vstupního razítka, mohou se příslušné vnitrostátní orgány domnívat, že držitel nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu použitelné v dotyčném členském státě.

2. Domněnku podle odstavce 1 je možné vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území členských států, o tom, že podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu dodržel.

V takovém případě:

- a) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice některého z členských států, který schengenské *acquis* uplatňuje v plném rozsahu, touto osobou,
- b) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, v jehož případě nebylo učiněno rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice tohoto členského státu touto osobou.

Kromě vyznačení údajů podle písmen a) a b) může být státnímu příslušníkovi třetí země vydán tiskopis uvedený v příloze VIII.

Členské státy se navzájem informují o svých vnitrostátních postupech vyznačování údajů podle tohoto článku a rovněž o nich informují Komisi a generální sekretariát Rady.

3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, mohou příslušné orgány státního příslušníka třetí země z území dotyčných členských států vyhostit.

Článek 12

Ostraha hranic

1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně.

2. K výkonu ostrahy hranic používá pohraniční stráž stálých nebo mobilních jednotek.

Tato ostraha se provádí takovým způsobem, aby se osobám mezilo obcházet kontroly na hraničních přechodech a aby byly od takového obcházení odrazeny.

3. Ostrahu mezi hraničními přechody provádějí příslušníci pohraniční stráže, jejichž počet a metody jsou přizpůsobeny stávajícím nebo předpokládaným rizikům a hrozbám. Zahrnuje časté a náhlé změny doby ostrahy, aby nedovolené překročení hranic bylo neustále vystaveno riziku odhalení.

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své povinnosti tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo či o kterých se má za to, že se jedná o citlivá místa, přičemž cílem takové ostrahy je zadržet osoby, které překračují hranici nezákonně. Ostrahu lze také provádět technickými prostředky, včetně prostředků elektronických.

5. Další pravidla, kterými se ostraha řídí, lze přijmout postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 13

Odepření vstupu

1. Vstup na území členských států se odepře státnímu příslušníkovi třetí země, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 5 odst. 1 a nepatří do některé z kategorií osob uvedených v čl. 5 odst. 4. Tím není dotčeno uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva na azyl a mezinárodní ochrany nebo vystavování dlouhodobých víz.

2. Vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření. Rozhodnutí přijímá orgán, který je k tomuto účelu zmocněn vnitrostátními právními předpisy. Uvedené rozhodnutí nabývá ihned účinku.

Zdůvodněné rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření, se vydává prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze V části B, který vyplňuje orgán zmocněný k odepření vstupu na základě vnitrostátních právních předpisů. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm potvrdí, že rozhodnutí o odepření vstupu převzal.

3. Osoby, jimž byl odepřen vstup, mají právo na odvolání. Odvolání se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat.

Podání odvolání nemá s ohledem na výkon rozhodnutí o odepření vstupu odkladný účinek.

Aniž je dotčena náhrada poskytovaná podle vnitrostátních právních předpisů, má státní příslušník třetí země nárok na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

4. Příslušníci pohraniční stráže zajistí, aby státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotyčného členského státu.

5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranic (pozemních, vzdušných nebo námořních), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen. Členské státy předají tyto statistické údaje jednou ročně Komisi. Komise každé dva roky zveřejní souhrn statistických údajů poskytnutých členskými státy.

6. Prováděcí pravidla pro odepření vstupu jsou uvedena v příloze V části A.

KAPITOLA III

Personál a prostředky pro ochranu hranic a spolupráce mezi členskými státy

Článek 14

Personál a prostředky pro ochranu hranic

Členské státy poskytnou pro ochranu vnějších hranic podle článků 6 až 13 odpovídající personál a prostředky v dostatečném množství, aby byla zajištěna účinná, vysoká a jednotná úroveň ochrany jejich vnějších hranic.

Článek 15

Provádění ochrany hranic

1. Ochranu hranic podle článků 6 až 13 vykonává pohraniční stráž v souladu s tímto nařízením a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Při provádění této ochrany hranic nejsou dotčeny pravomoci pohraniční stráže zahajovat trestní řízení, které jí přiznávají vnitrostátní právní předpisy a které spadají mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté. Členské státy podporují příslušníky pohraniční stráže při studiu jazyků, a to zejména těch jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.

2. Členské státy oznámí Komisi seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 34.

3. Pro účinnou ochranu hranic zajistí každý členský stát úzkou a stálou spolupráci mezi svými vnitrostátními útvary odpovědnými za ochranu hranic.

Článek 16

Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují úzkou a stálou spolupráci s cílem účinného zajišťování ochrany hranic podle článků 6 až 15. Vyměňují si veškeré důležité informace.

2. Operativní spolupráci mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic koordinuje Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států (dále jen „agentura“) zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004.

3. Aniž jsou dotčeny pravomoci agentury, mohou členské státy i nadále pokračovat v operativní spolupráci s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně výměny styčných úředníků, doplňuje-li taková spolupráce činnost agentury.

Členské státy se zdrží jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosahování jejích cílů.

Členské státy podávají agentuře zprávy o operativní spolupráci podle prvního pododstavce.

4. Členské státy zajistí vzdělávání a odbornou přípravu v oblasti předpisů pro ochranu hranic a v oblasti základních práv. V této souvislosti zohlední společné standardy odborné přípravy, které vypracovala a dále rozvíjí agentura.

Článek 17

Společná kontrola

1. Aniž je dotčena odpovědnost jednotlivých členských států vyplývající z článků 6 až 13, mohou členské státy, které neuplatňují článek 20 ve vztahu ke svým společným pozemním hranicím, kontrolovat takové společné hranice až do dne použitelnosti uvedeného článku společně, přičemž v takovém případě lze pro účely provádění vstupní nebo výstupní kontroly zastavit určitou osobu pouze jednou.

K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA IV

Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly

Článek 18

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic

Zvláštní pravidla stanovená v příloze VI se použijí při kontrolách na různých druzích hranic a u různých dopravních prostředků používaných při překračování hranic na hraničních přechodech.

Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článků 5 a 7 až 13.

Článek 19

Zvláštní pravidla pro kontroly určitých kategorií osob

1. Zvláštní pravidla stanovená v příloze VII se použijí při kontrolách těchto kategorií osob:

- a) hlav států a členů jejich delegací,
- b) pilotů letadel a dalších členů posádky,
- c) námořníků,
- d) držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací,
- e) přeshraničních pracovníků,
- f) nezletilých.

Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článků 5 a 7 až 13.

2. Členské státy oznámí Komisi podle článku 34 vzory průkazů, které vydávají jejich ministerstva zahraničních věcí akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodinným příslušníkům.

HLAVA III

VNITŘNÍ HRANICE

KAPITOLA I

Zrušení ochrany vnitřních hranic

Článek 20

Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv místě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 21

Kontroly na území

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotýká:

- a) výkonu policejních pravomocí příslušnými orgány členských států podle jejich vnitrostátních právních předpisů, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám; to se vztahuje i na pohraniční oblasti. Ve smyslu první věty nesmí být výkon policejních pravomocí považován za rovnocenný hraničním kontrolám zejména tehdy, pokud policejní opatření:
 - i) nemají za cíl ochranu hranic,
 - ii) vycházejí z všeobecných policejních informací a zkušeností týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost a mají především za cíl bojovat proti přeshraniční trestné činnosti,
 - iii) jsou plánována a prováděna tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích,
 - iv) provádějí se na základě namátkových kontrol;
- b) bezpečnostních kontrol osob prováděných v přístavech a na letištích příslušnými orgány podle právních předpisů jednotlivých členských států, odpovědnými pracovníky přístavů nebo letišť nebo dopravci, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují v rámci členského státu;
- c) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) povinnosti státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na území jakéhokoliv členského státu podle článku 22 Schengenské úmluvy.

Článek 22

Odstranění překážek provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích

Členské státy odstraní veškeré překážky bránící plynulému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, jež se nezakládají výlučně na hlediscích bezpečnosti silničního provozu.

Členské státy musí být zároveň připraveny zajistit nezbytná zařízení pro provádění kontrol v případě, že se znovu zavede ochrana vnitřních hranic.

KAPITOLA II

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Článek 23

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. V případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost může členský stát výjimečně znovu zavést ochranu svých vnitřních hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání závažné hrozby, pokud tato doba přesahuje 30 dní, a to postupem podle článku 24 nebo v naléhavých případech postupem podle článku 25. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na tuto závažnou hrozbu.

2. Jestliže závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1, může členský stát postupem podle článku 26 ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, a s ohledem na případná nová hlediska ochranu hranic prodloužovat vždy nejvýše o 30 dní.

Článek 24

Postup v případě předvídatelných událostí

1. Jestliže členský stát plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v souladu s čl. 23 odst. 1, oznámí to co nejdříve ostatním členským státům a Komisi, a jakmile je bude mít k dispozici, poskytne následující informace:

a) důvody navrhovaného znovuzavedení s uvedením událostí, které představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost,

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení s upřesněním, kde má být ochrana hranic znovu zavedena,

c) názvy určených přechodů,

d) datum a dobu trvání navrhovaného znovuzavedení,

e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

2. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení, může Komise s ohledem na konzultace podle odstavce 3 vydat stanovisko, aniž je dotčen čl. 64 odst. 1 Smlouvy.

3. Informace podle odstavce 1, jakož i stanovisko, které může Komise vydat podle odstavce 2, jsou předmětem konzultací mezi členským státem, který plánuje znovuzavedení ochrany hranic, ostatními členskými státy a Komisí za účelem uspořádání případné vzájemné spolupráce mezi členskými státy a přezkoumání proporcionality opatření ve vztahu k událostem vedoucím ke znovuzavedení ochrany hranic a k hrozbám pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

4. Konzultace podle odstavce 3 se uskuteční nejpozději patnáct dní před plánovaným dnem znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 25

Postupy v případech, které vyžadují naléhavá opatření

1. Jestliže je z hlediska veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti v členském státě nezbytné přijmout naléhavá opatření, může dotyčný členský stát výjimečně a okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic.

2. Členský stát, který znovuzavádí ochranu svých vnitřních hranic, to oznámí ostatním členským státům a Komisi a poskytne informace uvedené v čl. 24 odst. 1 a uvede důvody, které použití tohoto postupu ospravedlňují.

Článek 26

Postup při prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. Členské státy mohou prodloužit ochranu vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 2 až poté, co o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

2. Členský stát plánující prodloužit ochranu hranic poskytne ostatním členským státům a Komisi veškeré důležité informace o důvodech prodloužení ochrany vnitřních hranic. Použijí se ustanovení čl. 24 odst. 2.

Článek 27

Informování Evropského parlamentu

Dotyčný členský stát nebo případně Rada informuje Evropský parlament o opatřeních přijatých v souladu s články 24, 25 a 26 co nejdříve. Po třetím po sobě jdoucím prodloužení podle článku 26 podá dotyčný členský stát Evropskému parlamentu na žádost zprávu o potřebě ochrany vnitřních hranic.

Článek 28

Ustanovení, která se použijí v případě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, použijí se obdobně příslušná ustanovení hlavy II.

Článek 29

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Členský stát, který znovu zavedl ochranu vnitřních hranic podle článku 23, potvrdí datum, ke kterému je tato ochrana zrušena, a zároveň nebo krátce poté předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, kde zejména popíše provádění kontrol a účinnost znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 30

Informování veřejnosti

Rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic se přijme průhledným způsobem a veřejnost o něm bude plně informována, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.

Článek 31

Důvěrnost

Na žádost dotyčného členského státu zachovávají ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti se znovuzavedením a prodloužením ochrany hranic a zprávy vypracované podle článku 29.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Změny příloh

Přílohy III, IV a VIII se mění postupem podle čl. 33 odst. 2.

Článek 33

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí a za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá podle tohoto postupu nemění základní ustanovení tohoto nařízení.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, je po dobu čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost pozastaveno používání těch ustanovení tohoto nařízení, která se týkají přijímání technických pravidel a rozhodnutí v souladu s postupem podle odstavce 2. Platnost těchto ustanovení mohou Evropský parlament a Rada na návrh Komise obnovit postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tím účelem je před uplynutím čtyřletého období přezkoumají.

Článek 34

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi:

- a) seznam povolení k pobytu,
- b) seznam svých hraničních přechodů,
- c) referenční částky potřebné k překročení svých vnějších hranic, stanovované každoročně vnitrostátními orgány,
- d) seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic,
- e) vzory průkazů vydávaných ministerstvy zahraničních věcí.

2. Komise zpřístupní informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C i jinými vhodnými prostředky.

Článek 35

Malý pohraniční styk

Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Společenství o malém pohraničním styku a stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku.

Článek 36

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, vymezená prohlášením Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (!).

(!) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

Článek 37

Oznamování informací členskými státy

Do 26. října 2006 oznámí členské státy Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 21 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 4 odst. 3 a dvoustranné dohody uzavřené podle čl. 17 odst. 1. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C.

Článek 38

Zpráva o používání hlavy III

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 13. října 2009 zprávu o používání hlavy III.

Komise věnuje zvláštní pozornost všem obtížím, které vzniknou v souvislosti se znovuzavedením ochrany vnitřních hranic. Předloží případně návrhy zaměřené na řešení těchto obtíží.

Článek 39

Zrušovací ustanovení

1. Ustanovení článků 2 až 8 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 se zrušují s účinkem od 13. října 2006

2. S účinkem ode dne uvedeného v odstavci 1 se zrušuje:

a) Společná příručka včetně příloh,

- b) rozhodnutí Schengenského výkonného výboru ze dne 26. dubna 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev. 2), ze dne 22. prosince 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) a ze dne 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2),
- c) příloha 7 Společné konzulární instrukce,
- d) nařízení Rady (ES) č. 790/2001 ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se hraničních kontrol a ostrahy hranic ⁽¹⁾,
- e) rozhodnutí Rady 2004/581/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví minimální údaje, které mají být uváděny na tabulích umístěných na hraničních přechodech na vnějších hranicích ⁽²⁾,
- f) rozhodnutí Rady 2004/574/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění Společná příručka ⁽³⁾,
- g) nařízení Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost systematicky opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranic členských států a kterým se k tomuto účelu mění prováděcí úmluva k Schengenské dohodě a Společná příručka ⁽⁴⁾.

3. Odkazy na zrušené články a právní nástroje se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost 13. října 2006. Článek 34 však vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
H. WINKLER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 116, 26.4.2001, s. 5. Nařízení ve znění rozhodnutí 2004/927/ES (Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 45).

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 119.

⁽³⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 369, 16.12.2004, s. 5.

PŘÍLOHA I

Podklady k ověření splnění podmínek vstupu

Podklady uvedenými v čl. 5 odst. 2 mohou být:

- a) pro obchodní cesty:
 - i) pozvání od společnosti nebo orgánu k účasti na jednáních, konferencích nebo akcích spojených s obchodem, výrobou nebo prací,
 - ii) další dokumenty, které prokazují existenci obchodních nebo pracovních vztahů,
 - iii) vstupenky na veletrhy a kongresy, pokud se jich dotýčná osoba účastní;
 - b) pro cesty uskutečňované ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:
 - i) potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných nebo teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,
 - ii) studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;
 - c) pro turistické nebo soukromé cesty:
 - i) podklady týkající se ubytování:
 - pozvání od hostitele, pokud u něj dotýčná osoba pobývá,
 - doklad od zařízení, které poskytuje ubytování, nebo jakýkoli jiný vhodný doklad, který svědčí o plánovaném ubytování,
 - ii) podklady týkající se trasy:

potvrzení objednávky organizovaného zájezdu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o předpokládaných cestovních plánech,
 - iii) podklady týkající se návratu:

zpáteční nebo okružní jízdenka;
 - d) pro cesty na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce nebo z jiných důvodů:

pozvánky, vstupenky, zápisy nebo programy, kde je pokud možno uveden název hostitelské organizace a délka pobytu, nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o účelu návštěvy.
-

PŘÍLOHA II

Evidování informací

Na všech hraničních přechodech se ručně nebo elektronicky evidují veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace. Evidované informace zahrnují zejména:

- a) jména příslušníků pohraniční stráže odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech,
 - b) zmírnění kontrol osob podle článku 8,
 - c) vydání dokladů na hranicích namísto pasů a víz,
 - d) zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení správních předpisů),
 - e) osoby, kterým byl odepřen vstup podle článku 13 (důvody k odepření vstupu a státní příslušnost),
 - f) bezpečnostní kódy na vstupních a výstupních razítkách, totožnost příslušníků pohraniční stráže, kterým je v dané době nebo směně určité razítko přiděleno, a informace ohledně ztracených nebo odcizených razítek,
 - g) stížnosti osob podrobených kontrole,
 - h) jiná zvláště důležitá policejní nebo soudní opatření,
 - i) zvláštní události.
-

PŘÍLOHA III

Vzory tabulí označujících pruhy na hraničních přechodech

ČÁST A

(1)

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

ČÁST B

VŠECHNY

PASY

ČÁST C

⁽¹⁾⁽¹⁾⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

**VŠECHNY
PASY**

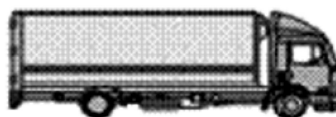
**OSOBNÍ
AUTOMOBILY**

**VŠECHNY
PASY**

AUTOBUSY

**VŠECHNY
PASY**

**NÁKLADNÍ
AUTOMOBILY**

PŘÍLOHA IV

Vyznačování razítek

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se v souladu s článkem 10 při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Přesný popis těchto razítek je stanoven v rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev. a SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Bezpečnostní kódy na razítkách se mění v pravidelných intervalech, nejdéle však jednou za měsíc.
3. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti by se razítko mělo vyznačit pokud možno tak, aby pokrylo okraj víza, aniž by ovlivnilo čitelnost údajů ve vízu nebo ochranné znaky vízového štítku. Jestliže musí být vyznačeno několik razítek (například v případě víza pro více vstupů), vyznačí se razítka na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.

Pokud tuto stránku nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně. Strojově čitelná zóna se nerazítkuje.

4. Členské státy určí národní kontaktní místa, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech, a uvědomí o těchto místech ostatní členské státy, generální sekretariát Rady a Komisi. Tato kontaktní místa mají okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výstupních razítek používaných na vnější hranici dotyčného členského státu, především k informacím o:
 - a) hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko,
 - b) totožnosti příslušníka pohraniční stráže, kterému je v danou chvíli razítko svěřeno,
 - c) bezpečnostním kódem na daném razítku v dané chvíli.

Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výstupních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních míst.

Národní kontaktní místa také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní místa, generální sekretariát Rady a Komisi o změně kontaktních míst a rovněž o ztracených nebo odcizených razítkách.

PŘÍLOHA V

ČÁST A

Postup pro odepření vstupu na hranici

1. V případě odepření vstupu příslušný příslušník pohraniční stráže:
 - a) vyplní standardní formulář pro odepření vstupu uvedený v části B. Státní příslušník třetí země formulář podepíše a dostane jednu kopii podepsaného formuláře. Pokud státní příslušník třetí země odmítne formulář podepsat, příslušník pohraniční stráže zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři;
 - b) vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtně křížkem, přičemž použije nesmazatelný černý inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na zmíněném standardním formuláři pro odepření vstupu;
 - c) zruší vízum tak, že v případech uvedených v odstavci 2 vyznačí razítko „CANCELLED“ („ZRUŠENO“). V tom případě zničí opticky proměnlivý prvek vízového štítku, hlubotisk se skrytým obrazem a rovněž výraz „vízum“ tím, že je přeškrtně, aby se zamezilo případnému zneužití v budoucnu. Příslušník pohraniční stráže pak o tomto rozhodnutí neprodleně uvědomí nadřízené ústřední orgány;
 - d) zaznamená každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost a státní příslušnost dotyčného státního příslušníka třetí země, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetí země opravňuje k překročení hranice, a důvod a datum odepření vstupu.
2. Vízum se zruší v těchto případech:
 - a) je-li držitel víza veden v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup, ledaže má vízum nebo zpětné vízum vydané jedním z členských států a žádá o vstup pro účely průjezdu, aby se mohl dostat na území členského státu, který doklad vydal;
 - b) existují-li závažné důvody se domnívat, že vízum bylo získáno podvodným způsobem.

Nepředložil-li však státní příslušník třetí země na hranicích jeden nebo více podkladů uvedených v čl. 5 odst. 2, nevede to automaticky k rozhodnutí o zrušení víza.
3. Jestliže státní příslušník třetí země, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem, místně příslušný orgán:
 - a) přikáže dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetí země a neprodleně ho dopravil do třetí země, ze které byl přivezen, do třetí země, která vydala doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo do jakékoli jiné třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo aby dopravce nalezl prostředek pro jeho další přepravu v souladu s článkem 26 Schengenské úmluvy a směrnici Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ⁽¹⁾;
 - b) během čekání na další přepravu přijme vhodná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetí země, jimž byl odepřen vstup, vstoupit na území nezákonně.
4. Existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetí země, tak pro jeho zadržení, spojí se příslušník pohraniční stráže s orgány příslušnými k rozhodnutí o tom, jak v souladu s vnitrostátními právními předpisy postupovat.

(¹) Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45.

ČÁST B

Standardní formulář pro odepření vstupu na hranici

Název státu _____ Znak státu (Název úřadu) _____ _____	
(1)	
ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI	
Dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____	
My, níže podepsaní, _____ projednávající: příjmení _____ jméno _____	
datum narození _____ místo narození _____ pohlaví _____	
státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____	
druh dokladu totožnosti _____ číslo _____	
vydán v _____ dne _____	
číslo víza _____ druh _____ vydané (kým) _____	
platné od _____ do _____	
na dobu _____ dní z těchto důvodů: _____	
přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s <i>(uveďte odkazy na platné vnitrostátní právní předpisy)</i> , z následujících důvodů:	
☐ (A) nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady) ☐ (B) má falešný/padělaný/pozměněný cestovní doklad ☐ (C) nemá platné vízum nebo povolení k pobytu ☐ (D) má falešné/padělané/pozměněné vízum nebo povolení k pobytu ☐ (E) nemá příslušné doklady prokazující účel a podmínky pobytu nepředložil tento doklad (doklady): _____	
☐ (F) již pobýval(a) na území členských států Evropské unie po dobu tří měsíců během období 6 měsíců	
☐ (G) nemá dostatečné prostředky pro obživu s ohledem na dobu a formu pobytu, nebo prostředky k návratu do země původu nebo průjezdu	
☐ (H) je veden(a) jako osoba, které má být odepřen vstup, ☐ v SIS ☐ ve vnitrostátní evidenci	
☐ (I) je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie <i>(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu)</i> .	
Poznámky:	
Dotyčná osoba se může proti rozhodnutí o odepření vstupu odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu <i>(každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání)</i> .	
<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 40px; margin: 0 auto;"></div> Dotyčná osoba	<div style="border: 1px solid black; width: 150px; height: 40px; margin: 0 auto;"></div> Pracovník odpovědný za kontrolu

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

PŘÍLOHA VI

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států**1. Pozemní hranice****1.1 Kontroly v silniční dopravě**

1.1.1 Pro zajištění účinných kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a plynulého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyb na hraničních přechodech. Členské státy mohou v případě potřeby uzavírat dvoustranné dohody o usměrňování nebo uzavírkách silničního provozu. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 37.

1.1.2 Členské státy mohou na některých hraničních přechodech v souladu s článkem 9, považují-li to za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, zavést nebo provozovat oddělené pruhy.

Příslušné orgány členských států mohou ve výjimečných situacích oddělené pruhy kdykoliv zrušit, pokud si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura.

Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně zřizování oddělených pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3 Osoby cestující ve vozidlech nemusí zpravidla během kontroly vystupovat. Pokud to však vyžadují okolnosti, lze osoby o vystoupení z vozidla požádat. Důkladné kontroly se provádějí v prostoru určeném pro tento účel, pokud to místní podmínky dovolují. V zájmu bezpečnosti personálu provádějí kontroly podle možností dva příslušníci pohraniční stráže.

1.2 Kontroly v železniční dopravě

1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

- na nástupišti na prvním nádraží příjezdu nebo odjezdu na území členského státu,
- ve vlaku během cesty.

Členské státy mohou uzavírat dvoustranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 37.

1.2.2 Odchylně od bodu 1.2.1 a pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí také rozhodnout, že po dohodě s dotyčnými třetími zeměmi budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

- na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,
- na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,
- ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají v předchozí stanici či stanicích ve vlaku.

1.2.3 Pokud jde o vysokorychlostní vlaky ze třetích zemí, které několikrát staví na území členských států a železniční dopravce může nechat do takového vlaku přistoupit cestující výhradně pro zbývající část cesty v rámci území členských států, budou takové cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku, nebo na cílovém nádraží, ledaže jsou kontroly provedeny podle bodu 1.2.1 nebo bodu 1.2.2 první odrážky.

Osoby, které chtějí použít vlaku výhradně na zbývající část cesty v rámci území členských států, budou před odjezdem vlaku uvědomeny, že mohou být podrobeny vstupní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

- 1.2.4 Při cestě opačným směrem jsou osoby ve vlaku podrobeny výstupním kontrolám na základě obdobné úpravy.
- 1.2.5 Příslušník pohraniční stráže může přikázat provedení prohlídky dutin vagónů, v případě potřeby s pomocí vlakového inspektora, aby se zajistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající hraničním kontrolám.
- 1.2.6 Existují-li důvody se domnívat, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo které jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetí země, kteří mají v úmyslu nezákonný vstup, pohraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu se svými vnitrostátními předpisy, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje nebo jejichž územím projíždí.

2. Vzdušné hranice

2.1 Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích

2.1.1 Příslušné orgány členských států zajistí, aby provozovatel letiště přijal potřebná opatření k fyzickému oddělení toků cestujících na vnitřních letech od toků cestujících na ostatních letech. Na všech mezinárodních letištích se k tomuto účelu zřídí odpovídající infrastruktury.

2.1.2 Místo, kde se provádějí hraniční kontroly, se určí následujícím postupem:

- a) cestující přilétající z třetí země, kteří přestupují na vnitřní let, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu z třetí země. Cestující z vnitřního letu, kteří přestupují na let do třetí země (přestupující cestující), budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu uvedeného druhého letu;
- b) u letů z třetí země nebo do třetích zemí, kterými necestují žádní přestupující cestující, a u letů s více než jedním mezipřistáním na letištích členských států bez přestupu do jiného letadla:
- i) cestující na letech z třetích zemí nebo do třetích zemí se podrobí vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti, pokud let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup na území členských států,
- ii) cestující na letech z třetí země nebo do třetí země s více než jedním mezipřistáním na území členských států bez přestupu do jiného letadla (přestupující cestující) se podrobí vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu za podmínky, že do letadla nemohou přistoupit cestující pro úsek cesty nacházející se celý na území členských států,
- iii) jestliže u letů z třetích zemí s více než jedním mezipřistáním na území členského státu může přepravce přibrat na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, podrobí se cestující výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nepřistoupili na území členských států, se provádějí v souladu s písm. b) bodem ii). Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se u této kategorie letů opačný postup.

2.1.3 Hraniční kontroly se obvykle neprovádějí na palubě letadla nebo u východu k letadlu, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví. Aby členské státy zajistily, že na letištích určených jako hraniční přechody budou osoby kontrolovány v souladu s pravidly stanovenými články 6 až 13, zajistí, aby letištní správa přijala nezbytná opatření k nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Členské státy zajistí, aby provozovatel letiště přijal nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstupovat do vyhrazených prostor nebo takové prostory (například tranzitní prostor) opouštět. V tranzitním prostoru se kontroly obvykle neprovádějí, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví; v tomto prostoru lze zejména provádět kontroly u osob s povinností průjezdního víza pro dané letiště s cílem ověřit, zda takové vízum mají.

2.1.4 Musí-li z důvodů vyšší moci, bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů letadlo přilétající ze třetí země přistát na přistávací ploše, která není hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze poté, co obdrží povolení od pohraniční stráže a od celních orgánů. Stejný postup se použije, pokud letadlo přilétající ze třetí země přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly osob v takovém letadle vztahují články 6 až 13.

2.2 *Postupy při kontrolách na letištích bez mezinárodního statutu*

2.2.1 Je nutno zajistit, aby byly v souladu s články 6 až 13 také kontrolovány osoby na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště podle příslušného vnitrostátního práva (dále jen „letišť bez mezinárodního statutu“), přes která je však povoleno směřovat lety ze třetích zemí anebo do třetích zemí.

2.2.2 Odchylně od bodu 2.1.1 není nezbytné přijímat na letištích bez mezinárodního statutu příslušná opatření k zajištění fyzického oddělení toků cestujících z vnitřních a jiných letů, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2320/2002 ze dne 16. prosince 2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví⁽¹⁾. Kromě toho není při malém objemu provozu zapotřebí stálé přítomnosti příslušníků pohraniční stráže, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.

2.2.3 Jestliže není na letišti bez mezinárodního statutu zajištěna stálá přítomnost příslušníků pohraniční stráže, bude ředitel takového letiště vhodným způsobem oznamovat příslušníkům pohraniční stráže přílety a odlety letadel přilétajících z třetích zemí nebo do třetích zemí odlétajících.

2.3 *Kontroly osob při soukromých letech*

2.3.1 U soukromých letů ze třetích zemí nebo do třetích zemí předá kapitán před odletem pohraniční strážci cílového členského státu a případně i členského státu prvního vstupu obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.

2.3.2 Jestliže soukromé lety z třetí země s cílem v členském státě uskutečnit mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu provedou hraniční kontroly a opatří obecné prohlášení podle bodu 2.3.1 otiskem vstupního razítka.

2.3.3 Jestliže není jisté, zda začátek letu je výhradně na území členských států nebo zda let směřuje pouze na území členských států bez mezipřistání na území třetí země, vykonají příslušné orgány kontrolu osob na letištích a letištích bez mezinárodního statutu podle bodů 2.1 až 2.2.

2.3.4 Opatření pro vstup a výstup kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí budou stanovena vnitrostátními právními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

3. **Námořní hranice**

3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu na palubě lodi anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla. V souladu s dohodami uzavřenými v této věci však lze kontroly také provádět během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodí na území třetí země.

Účelem kontrol je zajistit, aby posádka i cestující splňovali podmínky stanovené článkem 5, aniž je dotčen čl. 19 odst.1 písm. c).

3.1.2 Kapitán loď, anebo není-li to možné fyzická nebo právnická osoba zastupující rejdaře ve všech věcech, týkajících se povinností rejdaře při najímání námořníků (dále jen „zástupce rejdaře“), připraví ve dvou kopiích seznam posádky a případných cestujících. Nejpozději při příjezdu do přístavu předá seznam (seznamy) pohraniční strážci. Jestliže z důvodu vyšší moci nelze seznam nebo seznamy poslat pohraniční strážci, zašle se jejich kopie na příslušný hraniční přechod nebo plavebnímu úřadu, který je neprodleně doručí pohraniční strážci.

3.1.3 Jedna kopie obou seznamů, řádně podepsaná příslušníkem pohraniční stráže, se vrátí kapitánovi loď, který ji předloží na požádání během pobytu v přístavu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 355, 30.12.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 849/2004 (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 1).

- 3.1.4 Kapitán loď, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, oznámí neprodleně příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Kapitán navíc neprodleně uvědomí příslušné orgány, a to pokud možno ještě dříve než loď připluje do přístavu, o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný kapitán loď.

- 3.1.5 Kapitán loď včas uvědomí pohraniční stráž o odplutí loď v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu; nemůže-li ji uvědomit, podá zprávu příslušnému plavebnímu úřadu. Druhá kopie dříve vypracovaného a podepsaného seznamu (seznamů) se vrátí pohraniční stráž nebo plavebním úřadům.

3.2 Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel

Výletní loď

- 3.2.1 Kapitán výletní loď, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční stráž trasu a program výletní plavby nejméně 24 hodin před odplutím z přístavu odjezdu a před příjezdem do každého přístavu na území členských států.

- 3.2.2 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje výlučně přístavy na území členských států, nebudou se odchýlně od článků 4 a 7 provádět hraniční kontroly a výletní loď může zajet do přístavů, které nejsou hraničními přechody.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích však lze provádět na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví.

- 3.2.3 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje jak přístavy na území členských států, tak přístavy ve třetích zemích, provádějí se odchýlně od článku 7 hraniční kontroly takto:

- a) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a zakotví-li poprvé v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.2.4.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 7, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

- b) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a znovu zakotví v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.2.4, v rozsahu, v němž byly tyto seznamy pozměněny od přistání výletní lodi v předchozím přístavu na území členského státu.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 7, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

- c) Připluje-li výletní loď z přístavu v členském státě a zakotví-li v přístavu v členském státě, cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám podle článku 7, vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví.

- d) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu ve třetí zemi, podléhá posádka a cestující výstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících.

Vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovaectví, cestující na palubě lodi podléhají výstupním kontrolám podle článku 7.

- e) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu v členském státě, výstupní kontroly se neprovádějí.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích však lze provádět na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.2.4 Jmenovité seznamy cestujících obsahují:

- a) jméno a příjmení,
- b) datum narození,
- c) státní příslušnost,
- d) číslo a druh cestovního dokladu a případně číslo víza.

Kapitán výletní lodě, anebo není-li to možné zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční strážce jmenovité seznamy nejméně 24 hodin před příjezdem do každého přístavu na území členských států nebo v případě, že plavba do tohoto přístavu trvá méně než 24 hodin, ihned poté, co skončí nalodění v předchozím přístavu.

Jmenovitý seznam se opatřuje otiskem razítka v prvním přístavu vstupu na území členských států a poté vždy, když je v seznamu provedena změna. Při hodnocení rizika podle bodu 3.2.3 se k tomuto jmenovitému seznamu přihlídně.

Rekreační lodě

- 3.2.5 Odchylně od článků 4 a 7 nepodléhají osoby, které se nacházejí na palubě rekreační lodi přijíždějící do přístavu v členském státě nebo odjíždějící z přístavu v členském státě, hraničním kontrolám a smějí vstupovat do přístavu, který není hraničním přechodem.

Kontroly těchto osob nebo fyzické prohlídky rekreačních lodí se však provádějí na základě hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země.

- 3.2.6 Odchylně od článku 4 smí rekreační loď přijíždějící ze třetí země výjimečně vplout do přístavu, který není hraničním přechodem. V těchto případech o tom osoby na palubě uvědomí přístavní orgány, aby dostaly povolení vplout do tohoto přístavu. Přístavní orgány se spojí s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod a ohlásí příjezd plavidla. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam osob na palubě. Tento seznam se pohraniční strážce předá nejpozději při příjezdu.

Obdobně musí-li z důvodů vyšší moci rekreační loď připlouvající ze třetí země zajet do jiného přístavu než je hraniční přechod, spojí se přístavní orgány s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod, aby ohlásily přítomnost plavidla.

- 3.2.7 Během těchto kontrol se předá dokument obsahující všechny technické parametry plavidla a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokumentu se předá orgánům v přístavech příjezdu a odjezdu. Dokud loď zůstává v teritoriálních vodách některého z členských států, je kopie tohoto dokumentu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

- 3.2.8 Odchylně od článků 4 a 7 nepodléhají systematické kontrole posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu na území členských států, aniž by jejich loď zajela do přístavu na území třetí země. Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země. Kontroly osob nebo fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto rizika.

- 3.2.9 Posádky plavidel provádějících pobřežní rybolov, které nejsou registrovány v přístavu na území členského státu, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.

Kapitán lodí uvědomí příslušné orgány o všech změnách seznamu příslušníků posádky a o přítomnosti všech cestujících.

Trajektová spojení

3.2.10 Kontroly osob se provádějí na palubě trajektových spojení s přístavy nacházejícími se ve třetích zemích. Použijí se tato pravidla:

- a) tam, kde je to možné, zřídí členské státy oddělené pruhy podle článku 9;
- b) kontroly pěších cestujících se provádějí jednotlivě;
- c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;
- d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;
- e) kontroly řidičů nákladních vozidel a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;
- f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor;
- g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovance, provádějí se namátkové prohlídky dopravních prostředků používaných cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého v dopravních prostředcích;
- h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí.

4. Plavba po vnitrozemských vodních cestách

- 4.1 „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního využití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.
 - 4.2 U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména jsou uvedena na seznamu posádky, a rodinní příslušníci těchto osob, kteří žijí na palubě, považují za členy posádky nebo osoby jim rovné.
 - 4.3 Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují obdobně u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských vodních cestách.
-

PŘÍLOHA VII

Zvláštní pravidla pro určité kategorie osob**1. Hlavy států**

Odchylně od článku 5 a článků 7 až 13 nesmějí podléhat hraničním kontrolám hlavy států a členové jejich delegací, jejichž příjezd a odjezd je dopředu úředně ohlášen pohraniční stráži diplomatickou cestou.

2. Piloti letadel a další členové posádky

2.1 Odchylně od článku 5 mohou držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky podle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

- a) vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;
- b) vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;
- c) odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem vstupu na palubu letadla odlétajícího ze stejného letiště.

Ve všech ostatních případech musí být splněny požadavky čl. 5 odst. 1.

2.2 Články 6 až 13 se použijí na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo na zvláštním místě vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky, které jsou personálu odpovídajícímu za hraniční kontroly známy, mohou být odchylně od článku 7 podrobeny pouze namátkovým kontrolám.

3. Námořníci

3.1 Odchylně od článků 4 a 7 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. června 2003 (č. 185), Londýnskou úmluvou ze dne 9. dubna 1965 a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Podle hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 7.

Představuje-li námořník hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví, může mu být povolení vystoupit na břeh zamítnuto.

3.2 Námořníci, kteří hodlají pobýt mimo obce nacházející se v blízkosti přístavů, musí splňovat podmínky vstupu na území členských států stanovené v čl. 5 odst.1.

4. Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací

4.1 Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitám, jichž požívají, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných třetími zeměmi nebo jejich vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů podle bodu 4.4 vydaných mezinárodními organizacemi, kteří cestují v rámci svých služebních povinností, dána přednost před ostatními cestujícími na hraničních přechodech, i když se na ně případně nadále vztahuje vízová povinnost.

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. c) nemusí osoby, jež jsou držiteli takových dokladů, prokazovat, že mají dostatečné prostředky pro obživu.

- 4.2 Jestliže se osoba, která se dostaví na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimek, může ji příslušník pohraniční stráže vyzvat k prokázání svého postavení na základě předložení odpovídajících dokladů, především potvrzení vydaných akreditujícím státem, nebo diplomatického pasu nebo jiným způsobem. Jestliže má pohraniční stráž pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na ministerstvo zahraničních věcí.
- 4.3 Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu uvedeného v čl. 19 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc odchylně od článku 13 nesmí pohraniční stráž zamítnout držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vstup na území členských států, jestliže věc nejdříve nekonzultovala s příslušnými vnitrostátními orgány. To platí i v případě, je-li dotyčná osoba vedena v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup.
- 4.4 K dokladům vydávaným mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 4.1 patří zejména:
- průkaz Organizace spojených národů vydávaný personálu OSN a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku,
 - průkaz Evropského společenství (ES),
 - průkaz Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),
 - legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy,
 - doklady vydávané podle čl. III odst. 2 Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich sil (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým rozkazem k přesunu), jakož i doklady vydávané v rámci Partnerství pro mír.

5. Přeshraniční pracovníci

- 5.1 Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly na ochranu hranic, především články 7 a 13.
- 5.2 Přeshraniční pracovníci, které příslušníci pohraniční stráže dobře znají vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých bylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že nejsou v SIS nebo ve vnitrostátních databázích vedeni jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou odchylně od článku 7 podrobeni pouze namátkovým kontrolám ke zjištění, zda mají v držení platný doklad opravňující je překročit hranice a zda splňují nezbytné podmínky vstupu. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.
- 5.3 Ustanovení bodu 5.2 lze rozšířit i na další kategorie osob pravidelně dojíždějících za hranice.

6. Nezletilé osoby

- 6.1 Příslušníci pohraniční stráže věnují zvláštní pozornost nezletilým, ať už cestují s doprovodem nebo bez doprovodu. Nezletilí překračující vnější hranice jsou podrobováni stejným vstupním a výstupním kontrolám stanoveným v tomto nařízení jako dospělí.
- 6.2 U doprovázených nezletilých příslušníci pohraniční stráže zkontrolují, zda osoby doprovázející nezletilé mají tyto svěřeny do své péče, zejména pokud nezletilé doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují závažné důvody se domnívat, že mohli být nezákonně odvedeni z péče osoby nebo osob, kterým byli zákonně svěřeni do péče. V tom případě provedou příslušníci pohraniční stráže další šetření s cílem zjistit, zda se v poskytnutých informacích nevyskytují nesrovnalosti nebo rozpory.
- 6.3 U nezletilých cestujících bez doprovodu příslušníci pohraniční stráže především zajistí prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podkladů, aby nezletilí neopustili území proti vůli osoby nebo osob, kterým byli svěřeni do péče.

PŘÍLOHA VIII

Název státu

Znak státu (Název úřadu)

(1)

SCHVÁLENÍ DŮKAZŮ O DODRŽENÍ PODMÍNKY DÉLKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PŘÍPADECH, KDY CESTOVNÍ DOKLAD NENÍ OPATŘEN OTISKEM VSTUPNÍHO RAZÍTKA

Dne _____ v _____ hod. v (místo) _____

Níže podepsaný orgán _____ projednáváje

příjmení _____ jméno _____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví: _____

státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

cestovní doklad _____ číslo _____

vydán v _____ dne _____

číslo víza _____ (přichází-li v úvahu), vydané (kým) _____

na dobu _____ dní z těchto důvodů: _____

má za to, že vzhledem k předloženým důkazům týkajícím se délky pobytu této osoby na území členských států vstoupila tato osoba na území členského státu _____ dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____.

Kontaktní údaje schvalujícího orgánu:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu.

Dotyčná osoba

Odpovědný pracovník
+ otisk razítka

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.